

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2016 r.,

sprawy **G. K. M.**

skazanej z art. 286 § 1 kk

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt II K (...)

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. -
Kancelaria Adwokacka w Z. kwotę 442 zł i 80 gr (czterysta
czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23%
podatku VAT, tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**III. obciąża skazaną G. K. M. kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy G. K. M. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wykazaniem powodów takiej jej oceny, należy zauważyć, iż z uwagi na to, że wobec G. K. M. orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, odnośnie wniesionej przez jej obrońcę

kasacji, mają zastosowanie ustawowe ograniczenia wskazane w przepisach § 2 w zw. z 4 pkt. 1 art. 523 k.p.k.

Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie kasacja mogła być wniesiona przez obrońcę skazanej wyłącznie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Sformułowany w kasacji zarzut zaistnienia *in concreto* bezwzględnej przyczyny odwoławczej, wskazanej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., jest całkowicie chybiony.

Podnieść należy, że ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny (Dz.U. 2005 nr 132 poz. 1109) wydłużyła okresy przedawnienia za niektóre występki. Art. 2 tej ustawy nakazuje znowelizowane przepisy dotyczące przedawnienia stosować także do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie, chyba że na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów, termin przedawnienia już upłynął. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. akt IV KK 348/12, „Art. 2 ustawy nowelizacyjnej wprowadził więc zasadę retroaktywnego stosowania ustawy nowej w zakresie przepisów dotyczących przedawnienia. Owa zasada modyfikuje regułę wyrażoną w art. 4 § 1 k.k., w myśl której, w przypadku zmiany ustawy zawsze w całości stosuje się ustawę względniejszą dla sprawcy. Zasada retroaktywnego stosowania przepisów o przedawnieniu z ustawy nowej powoduje, że mimo wyboru ustawy poprzednio obowiązującej jako ustawy względniejszej, dla oceny upływu terminów przedawnienia należy stosować przepisy dotyczące tych terminów określone w ustawie nowej (chyba, że termin przedawnienia upłynął jeszcze przed wejściem w życie nowej ustawy)”.

Nowa ustawa weszła w życie z dniem 3 sierpnia 2005 r., a do tej daty nie nastąpiło przedawnienie czynu przypisanego G. K. M., gdyż nie upłynęło lat 10 od jego popełnienia. Trafnie zatem podniósł prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, że przy uwzględnieniu treści art. 101 § 1 pkt 2a k.k. oraz art. 102 k.k. uznać należy, iż przestępstwo to przedawni się dopiero w dniu 16 czerwca 2025 r.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak na wstępie.

